Pagina femeii

Capriciul modei

Cum a fost înfrânt Ludovic XIV când a încercat să se împotrivească modei.

„Crezi — scrie marchiza de Sévigné, fiicei sale Françoise de Grignan, că regele, nemulțumit de Mons și de Nisa, vrea să mai asedieze și Namur-ul? Nici gând; Majestatea Sa a fost supărat de cu totul altceva, de un lucru care i-a pricinuit mai multe supărări și i-a dat mai mult de muncă decât ultimele sale cuceriri: e vorba de lovitura dată pieptănăturii „fontanges“..

Ce era această pieptănătură despre care scrie cu un serios prefăcut spirituala marchiză de Sévigné? Cum arăta și ce vicii avea, pentru a ridica împotrivă-i necazul Regelui-Soare, pe care nici coaliția celor mai mari monarhi ai Europei, nu-l putuse mânia?

Se născuse ca orice modă dintr'o întâmplare și ca orice capriciu căruia încerci să i te împotrivești, avea să dureze mult.

Domnișoara de Fontanges se întorcea într'o zi dela o vânătoare regală. Deodată, vântul îi desface părul în valuri bogate, îngrijorător de lungi pentru mișcările tinerei care era călare.

Cu o mișcare abilă — decisivă pentru pieptănătura acelei generații — domnișoara de Fontanges își strânge părul deasupra capului, legându-l cu o fundă ale cărei margini cădeau grațios pe frunte.

Regele a făcut haz de pățania ei și a admirat ingeniozitatea cu care i-a făcut față, căci părul astfel așezat, încadra foarte frumos capul d-rei de Fontanges.

A fost destul să lasă vestea aprobării surâzătoare a Suveranului din sălile castelului dela Versailles, pentru ca ducesele, marchizele, contesele, nobilimea și toate acelea care nutreau aspirații înalte, să adopte fără excepție, pieptănătura care avea să se numească „fontanges“.

*

Moda era lansată.

Dacă până acum revoluția în coafura doamnelor din sec. XVII, fusese privită de cei care o trăiau cu o simpatie binevoitoare, de aci înainte, simpatia față de ea începe să se întoarcă în ciudă. Și iată de ce:

In excesul lor de zel, unit cu dorința femeilor de a se întrece una pe cealaltă, coaforii au adăogat treptat mai multe bucle, alte etaje, împodobindu-le după împrejurări, cu flori și funde, cu pene, cu vaporașe, cu ciucuri, sau cu... toate laolaltă.

Vă închipuiți ce reprezenta o astfel de coafură!

„E ca baza unui edificiu cu mai multe etaje“ spune La Bruyère și adaogă un alt contimporan: „înălțimea lor imensă așează obrazul femeii în mijlocul făpturii ei... Arhitecții au fost deseori obligați să înalțe, să coboare sau să lărgească porțile, după cum podoabele femeilor cereau aceste schimbări dela ei și regulele artei lor au fost supuse acestor fantezii“.

Zadarnic a poruncit Ludovic XIV desființarea acestui fel de pieptănătură. Degeaba au biciuit filosofii timpului această modă. Nici ordinul, nici morala, nici satira, n'au fost luate în seamă. Pieptănătura și-a purtat mai departe etajele și încărcătura lor bogată a sporit mereu...

„Trebue să fii nebun să discuți cu o femee, a spus înțeleptul Saadi, discuți oare cu apa, cu focul, cu vântul?“

Invingător în atâtea războaie, monarhul care a dictat tratate atâtor suverani și-a frânt autoritatea de o stâncă de granit: capriciul femeilor.

La Bruyère și-a tocit pana condamnând „aceste edificii cu mai multe etaje“. Montesquieu a râs de înfățișarea caraghioasă a femeii pieptănate à la fontanges.

Degeaba.

In ochii contimporanilor, moraliștii n'au nicodată dreptate, umoriștii n'au nici un haz și filozofii sunt totdeauna triști.

Și iată cum o modă caraghioasă și-a râs de secolul în care se proclamase triumful rațiunei!

VIORICA STIRCEA

MODA DE RĂZBOI

Simplă, practică și economică

In modelul de mai sus, rochia de seară, se poate foarte ușor transforma în rochie de după masă, scoțându-se volanul de catifea.

Cum să primim

— Din carnetul marchizei de R. —

Nu e nevoie numaidecât, ca să primim bine, să avem o casă cu nenumărate odăi, plină cu lucruri scumpe. Nici nu trebue, ca la fiecare ușă să te întâmpine servitori stilați, cu fețe grave.

Putem foarte bine, într'un apartament modest, unde fiecare lucru ales cu gust se armonizează cu restul mobilelor și cu înfățișarea camerelor, să primim cât se poate mai frumos.

Arta de a primi, cere gazdei, delicatețe și gust. Oricine, întrunind aceste două însușiri, dacă mai știe să învăluiască invitații într'o atmosferă plăcută, va fi o gazdă desăvârșită.

*

Era odată o ambasadoare care nu putea să sufere lumea și care căsca de câte ori alți invitați intrau pe ușă.

De oarece trebuia să le întindă mâna, nu mai putea să și-o pună la gură, așa că fiecare vedea până în fundul gâtului.

Aceasta, ca să arătăm cum nu trebue să primiți.

*

Dacă nu sunteți bine dispusă și n'aveți chef de primit, atunci e mai prudent să nu chemați lume. Nimeni n'are chef să împartă plictiseala altuia și... nu toată lumea își poate îngădui luxul ambasadoarei.

*

Invitați cu câteva zile înainte de primire, dar nu cu prea mult timp, deoarece trebue să lăsați celor ce n'au chef să vină, posibilitatea de a refuza. Invitați persoane care se cunosc între ele; aveți grijă ca nu cumva vreunul dintre oaspeți să fie certat cu altul; respectați superstiția numărului 13 de care se ferește toată lumea, fără să știe de ce.

*

După felul cum veți așeza masa, veți mulțumi, sau veți desamăgi ochiul.

Prea multe flori pe masă strică. Florile cu coada mai scurtă, sau florile mărunte, cum ar fi violetele, sunt foarte potrivite. Ghivecele și florile așezate cu măestrie la florărie pe fire lungi și țepene, pot împodobi un colț al casei, dar nu trebue, chiar dacă n'aveți alte flori, să fie puse pe masă.

E foarte modern și elegant să se împodobească masa, în loc de flori, cu un obiect de cristal, cu o sculptură transparentă sau vreun motiv de argintărie.

*

Gazda care știe să primească, își va da osteneala în primul rând, să fie simpatică. Dacă invitații sunt timizi, le va veni în ajutor; dacă sunt prea înflăcărați și aprind discuții, va ști să-i întrerupă. Când conversația amorțește, încurajați-o; începeți unul din subiectele care interesează pe mai mulți invitați.

*

Un amănunt care nu e fără însemnătate: veți avea grijă să aveți destule scaune. Cât de neplăcut e pentru gazdă și ce delicat pentru mosafir, să se învârtească dintr'un colț într'altul, fără să-și găsească loc!

*

In ceeace privește eticheta care trebue observată la o primire, principiile de azi nu mai sunt riguroase ca în trecut.

Altă dată, într'o reuniune, nimeni nu și-ar fi îngăduit să râdă tare sau să strănute cu zgomot.

De asemenea mai era obiceiul, ca nimeni să nu întindă o mână înmănușată. Când o femeie sau un bărbat de seamă se ridica, atunci și ceilalți făceau la fel și încă atâtea și atâtea obiceiuri cu nenumărate nuanțe.

*

Masa trebue să fie servită nici prea repede, nici prea încet: cel mult șaizeci de minute, oricare ar fi numărul felurilor.

*

Incheiem — și aci e singurul nostru progres față de trecut, — cu meniu-ul servit la o primire, de marchiza de R. Masa noastră de Crăciun, față de felurile lor copicase, s'ar crede că este un menu de regim!

Intâi se oferea supă, apoi pateuri, un fel de aperitive. Urmau peștele, un fel mai consistent, apoi o intrare caldă, urmată de una rece și în fine o friptură de vânat, iarna, sau de pasăre, vara.

După legume, desert și fructe. Apoi bomboane și fursecuri.

Si ne mai mirăm că generațiile care-au urmat suferă de artritism!..

Intre noi femeile

Cărți împrumutate

Ați luat cărți cu împrumut; le mai restituiți?

Nu există bibliotecă, unde să nu se fi rătăcit din „întâmplare“, unul sau mai multe volume împrumutate.

Vă plângeți că niciuna din persoanele care v'au cerut cărți nu vi le-a restituit Dacă a-ți căuta fără părtinire printre cărțile dumneavoastră, ați găsi, fără îndoială, numeroase volume străine care simțindu-se prea bine în noua lor reședință, nici nu mai întreabă de vechiul stăpân.

Legea reciprocității: e neplăcută, dar e dreaptă.

Dece va fi existând oare acest obicei? Fiindcă oricum ar merita să-l numim — din considerație pentru dumneavoastră și... pentru noi — nu-i putem spune, cu o expresie blândă, decât tot „obicei“.

Când împrumuți orice obiect, te grăbești să-l înapoezi posesorului, însoțind restituirea cu o dobândă încărcată de recunoștință.

Ai luat bani cu împrumut, la termenul hotărît, procedezi cu solemnitate la restituire, însoțind-o de astă dată, de o dobândă forțată, mai puțin încărcată de recunoștință.

Insă când am împrumutat o carte, singurul gest de mulțumire cu care ne grăbim să răsplătim pe acel care ne-a dat-o este să ne-o însușim.

Dece? Dăm din umeri cu candoare și nu știm dece.

— Obiceiul... „acel obicei“ care dacă ar fi vorba de alte obiecte și nu de cărți, ar purta o denumire mult mai aspră.

Ce-ar fi, cu prilejul vacanței, să ștergeți praful depe volumele îngrămădite de atâția ani și... descoperind inițialele, să le expediați celui în drept, însoțindu-le de mulțumiri întârziate.

Primul surprins, plăcut surprins, ar fi de sigur posesorul. La rândul lui ar face însă poate la fel. Și așa, însoțite de surprindere și uimire, volumele ar trece din mână în mână... ar urma drumul lor drept în biblioteca acelor care iubesc cărțile, unde s'ar acoperi golurile care-au suspinat cu atâta dreptate.

O fetiță în Olanda

FIȚI BUNĂ ȘI VEȚI FI FERICITĂ

Frig și iarna aceasta se arată mai aspră decât altădată.

Bucuria noastră e reținută de amintirea atâtor necazuri.

Sunt alții însă — și numărul lor e atât de mare —care, pe lângă necazurile trecute, au în față nesiguranța zilei de mâine și mizeria ceasului pe care-l trăesc.

Faceți să crească bucuria noastră, ajutând din toate puterile pe cel lipsit.

Nu e fericire mai desăvârșită decât aceea când ai făcut un bine.

Nu e mulțumire mai mare decât strălucirea recunoștinței în ochii celui ajutat.

Menu de Crăciun

La prânz:

Caltaboș
Sarmale cu mămăliguță
Mușchi de purcel la tavă cu cartofi pai și murături.
Gogoși.

Seara:

Piftie
Șuncă caldă cu pureu de cartofi
Brânză
Fructe.

COZONAC

Se prepară drojdie de 5 lei în felul următor: Se amestecă drojdea cu puțin lapte călduț, cu o linguriță zahăr și puțină făină. Se așează la loc cald, acoperită și se lasă până se ridică.

După ce drojdia s'a ridicat, se pune în vasul de preparat cozonaci adăugând ½ kgr. lapte călduț, coaje de lămâie rasă, un praf vanilie, 200 gr. zahăr topit în puțin lapte. Amestecate bine se adaugă apoi 1 kgr. făină, 4 gălbenușuri și 2 albușuri bine bătute. Incepem să batem coca până se fac băsici, cam o oră, adăugând 200 gr. unt ce s'a topit pe marginea mașinei. Este de preferat ca untul să se adauge puțin câte puțin.

Apoi acoperit lăsăm să crească coca la căldură.

Pe o scândură se întinde un strat de unt și pe acest strat se așează coca ce a crescut bine, apăsând cu mâna și tot atunci îi punem și stafide. Pe urmă se rulează ca strudelul, se răsucește și se pune în formă, lăsând să continue să crească. Se coace la foc domolit.

CORN CU NUCI

La cozonacul cu nuci, se adaugă atunci când se rulează nuca fiartă în sirop de zahăr cu vanilie.

Frumusețea, cel mai prețios dar?

Da...

...dacă e completată cu alte însușiri și susținută de virtute.

Nu...

...dacă e alcătuită numai din așezarea simetrică a unor trăsături armonioase și bine proporționate.

FIINDCA...

...frumusețea însală mai mult persoana care o stăpânește, decât pe acei care sunt sub farmecul ei: ea turbură, îmbată sufletul.

*

...persoanele care își trag gloria numai din frumusețe cad foarte repede în ridicol: ajung fără să-și dea seama la o vârstă când frumusețea se vestejește și ele rămân mai departe încântate de farmecul lor, deși ceilalți au încetat de mult de a mai fi.

*

...este tot atât de absurd să ții numai la frumusețe pe cât este de absurd să ții numai la forța corpului.

Și, conchide Fénelon — fiindcă el are aceste păreri asupra frumuseții :

...frumusețea nu poate fi decât dăunătoare, în afară de cazul când ar ajuta unei fete să facă o partidă bună. Și chiar atunci, cum i-ar putea servi frumusețea, dacă n'ar fi susținută de merit și virtute?

Intinerirea obrazului

Chirurgia estetică

Chirurghia estetică se practică pe o scară destul de întinsă în Statele-Unite și în câteva țări din Europa. Operatorii sunt dintre cei mai iscusiți chirurgi.

Clienții — în afară de cazuri excepționale, — sunt mai mult femei; rezultatele pe care le urmăresc fiind redresarea bustului și dispariția ridurilor.

In ceeace privește ridurile, se pare că e destul de ușoară înlăturarea lor. Prin anumite procedee technice se întinde pielea și i se dă astfel înfățișarea netedă a tinereții.

Această întinerire artificială naște însă o mare neplăcere. Viața spirituală și personală a fizionomiei e atinsă. Pe față, se întinde un fel de mască fixă.

Fața, chiar dacă arată douăzeci de ani, e lipsită de expresie și seamănă cu chipul înțepenit al păpușilor din galantar.

Efectele acestei operații nu durează la infinit. Ridurile operate odată, pot să apară din nou. Puține sunt acelea care ar începe iar operația de scoaterea ridurilor, pentru a o continua... Până când? Fiindcă într'o bună zi, tot va trebui să renunțe dorinței de a place, închinându-se vârstei.

Această zi supărătoare o pot întârzia, nu s'a găsit însă leacul ca s'o poată ocoli cu totul. Așa că mai bine să primim de bună voie ceeace nu putem înlătura. Farmecul femeii e alcătuit mai mult dintr'o îmbinare de însușiri sufletești cu cele fizice, decât dintr'o piele netedă și fără defect. Acest farmec interior care se revarsă și peste trăsăturile feții, îl veți păstra tot timpul, chiar și atunci când sub podoaba părului alb ochii încep să obosească.

Leac bătrânesc și sigur contra junghiului

Incălziți într'o cratiță, fără apă, *oväz* sau *tărâțe*.

Puneți într'un săculeț de flanelă după ce s'a încălzit foarte tare și aplicați în regiunea care vă doare. Reînoiți până când junghiul va dispare cu totul.

O socoteală ușoară

In familia Popescu, fiecare fată are tot atâția frați cât și surori iar fiecare băiat are de două ori mai multe surori decât frați.

Câți fii și câte fiice numără familia Popescu?

Răspuns: 4 fete și trei băeți.

UN DAR DE CRĂCIUN FOLOSITOR ȘI FRUMOS

Dacă știți să tricotați nu stați la îndoială: cel mai frumos dar pe care-l puteți face e un șal călduros de lână.

Se lucrează destul de repede și va fi de mult folos.

*

2 suluri de 20 grame lână de angora. Se începe pe 60 de ochiuri, pe ace No 2½; lățime 18 cm; lungime 86 cm.

Punctul întrebuințat: 1 rând pe față, 1 rând pe dos, 3 rânduri pe față, 1 rând pe dos, 3 rânduri pe față, 1 rând pe dos și așa mai departe.

PENTRU frumusețe

AVEȚI NASUL ROȘU?

1. Ingrijiți-vă ficatul: înlăturați din regim, ciocolata, frișca și alcolul.

2. Spălați seara și dimineața interiorul nărilor cu apă boricată sărată.

Dacă vi se roșește însă nasul din cauza frigului aceste sfaturi n'au să vă fie de prea mult folos. Și nici nu putem să vă dăm altele, fiindcă... nu prea sunt.

Imbrăcați-vă mai gros, cu ciorapi de lână, puneți înainte de a vă pudra un strat de cremă, îngrijiți-vă circulația și, veți avea poate nasul mai puțin roșu, stârnind invidia pietonilor înghețați.

PENTRU COPII

GHICITORI

1. Cine nu-i nici afară nici în casă?

2. Cine merge fără să se miște din loc?

3. Ce nu poți cumpăra cu toate bogățiile din lume?

4. La trup ușor
Fără aripi sbor,
Dar nu-s nici fum, nici nor.

Răspuns: 1. Fereastra; 2. Ceasul; 3. Timpul pierdut; 4. Fulgerul.

Un miliard...

vi se pare că nu e prea mult?

Nici dacă v'am spune că dela nașterea lui Christos și până în timpurile noastre, nu s'a scurs încă un miliard de minute?

*

Sau dacă v'am aminti că sufletul având 80 de bătăi pe minut, abia la vârsta de 84 ani ar putea număra un miliard de pulsațiuni?

*

Și când v'am spune că un orator care vorbește repede, pronunțând 150 de cuvinte pe minut și vorbind fără întrerupere opt ore pe zi, ar trebui să vorbească 38 de ani în șir neîncetat, pentru a pronunța 1 miliard de vorbe, tot vi s'ar mai părea că un miliard nu e prea mult?

Poșta noastră

Domnul Petre Tănăsescu — Iată rețeta noastră pentru pregătirea cernelei de stylo. O repet cu plăcere:

Intr'un litru de apă dela cișmea, se toarnă patru grame de albastru de metilen. Obținem o cerneală de stylo, de un albastru foarte frumos.

DARURILE UNUI MOȘ-CRĂCIUN NECĂJIT

Deprindeți copiii să iubească cititul...

Jucăriile sunt scumpe, jocurile și mai și. Copiii vor fi tot așa de bucuroși, dacă în loc să primească jucării costisitoare și complicate, au să capete cărți cu poze, povești, creioane colorate, caete care se pot colora... Inveliți aceste daruri în foiță lucitoare, legați-le cu o fundă latâ, de nuanță vie și puteți fi sigură, că ochii copilului vor sclipi cu plăcerea cu care ar fi surâs jucăriilor.

Cu banii pe care i-ați economisit astfel, îi puteți cumpăra o pereche de mănuși de lână, șosete groase, un șal sau alt obiect care îi lipsește. Copilul dela câțiva anișori prinde gustul cochetăriei și lucrurile cu care se împodobește îi fac plăcere.

Iată câteva cărți și prețurile lor, pentru copii dela 5—12 ani:

Povestea unui prințișor viteaz, trad. de Mircea Dem. Rădulescu (5—7 ani; 80 lei).

Biblia în versuri, colecția Pascal (5—7 ani; 35 lei).

Logodnica lui Țăndărică, trad. Mih. M. Ionescu (5—7 ani; 60 lei).

Sărmanul Adrian, de Moș Nae (9—12 ani, 60 lei).

Regine în țara piticilor, de Mos Nae (9—12 ani; 60 lei).

Zânele din Valea Cerbului, de Nestor Ureche (9—12 ani; 80 lei).

Un căpitan de cincisprezece ani, de Jules Verne (9—12 ani).

Corsarul Roșu, de F. Cooper (9—12 ani; 75 lei).

Rochie de casă și rochie de postav albastru pentru vizită. (Creațiune Gh. Niculescu)